

N°. 82.

De Algemeene Rekenkamer, de vorenstaande rekening en verantwoording met de overgelegde bescheiden onderzocht en tegen het dubbel van het grootboek der nationale schuld vergeleken hebbende;

Gelet op de bepalingen der wet van 5 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 45);
Gehoord het rapport van de leden der *Eerste Tafel*;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Deze rekening en verantwoording op te nemen en te sluiten als volgt:

De ontvang wordt bepaald en aangenomen tot eene som van honderd zeven en zestig duizend drie honderd zeven en negentig gulden zes en negentig en een halve cent	f 167 397,96 5
De uitgaaf wordt vastgesteld en geleden tot eene som van van een honderd vier en zestig duizend vier honderd een en twintig gulden	164 421,00

Zoodat deze rekening een batig saldo oplevert van f 2 976,96 5

Welke som van twee duizend negen honderd zes en zeventig gulden zes en negentig en een halve cent door de Algemeene Commissie van Liquidatie der zaken van de voormalige Wees- en Mombairkamers bij hare rekening over den jare 1869 in ontvang zal moeten verantwoord worden.

Afschrift dezer zal worden gezonden aan de Algemeene Commissie van Liquidatie voornoemd, met het duplicaat der rekening en den kapitaalstaat, en aan den Minister van Financien bij geleidende missive.

Gedaan in de Vergadering der Algemeene Rekenkamer, op heden den 3den Junij 1869.

(Get.) E. SIX. FIEVEZ.

Ter ordonnantie van dezelve,

(get.) SPANJAARD.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris der Algemeene Rekenkamer,

(get.) SPANJAARD.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris der Algemeene Commissie van Liquidatie der zaken van de voormalige Wees- en Mombairkamers,

v. d. LAAR.

[25. 1.]

MISSIVE, ingekomen in de zitting van den 23sten September 1869.

's GRAVENHAGE, den 15den Julij 1869.

Ik heb de eer U Hoogedel Gestr. hiernevens mijne beantwoording te doen toekomen van het Verslag der Commissie over de overeenkomst met het Koninkrijk Siam gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van dat Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

ROEST VAN LIMBURG.

Den heer Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

[25. 2.]

BEANTWOORDING.

De ondergeteekende heeft de eer gehad kennis te nemen van het Verslag der Commissie uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal, betrekkelijk de overeenkomst den 1sten April 1867 met het Koninkrijk Siam gesloten tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van dat Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Die overeenkomst gewaagt niet van *consulaire agenten* als eene bijzondere classe van consulaire ambtenaren, om dat de Siamesche Regering heeft gemeend te kunnen volstaan met de aanstelling van consuls-generaal, consuls en vice-consuls. In art. 8 moet dan ook het woord "*consulaire agenten*" niet in die speciale beteekenis, maar in den algemeenen zin van *consulaire ambtenaren* worden opgevat,

even als in art. 11, waar dezelfde uitdrukking voorkomt. Deze bedoeling scheen voldoende te blijken uit het niet-vermelden der *consulaire agenten* als eene bijzondere classe van consulaire ambtenaren, in de overige artikelen, voornamelijk in de artt. 1 en 2. Zij zou misschien kunnen geacht worden nog duidelijker te blijken, wanneer in aanmerking wordt genomen dat bij deze overeenkomst de conventien met Groot-Britannie en de Vereenigde Staten gevolgd zijn, waar ook in de artt. 8 en 11 gesproken wordt van *consulaire agenten* ("*consular agents*"), hoewel ook aldaar alleen de toelating van consuls-generaal, consuls en vice-consuls is bedongen.

Evenzoo is het woord "*zeehandel*" ("*maritime commerce*") overgenomen uit art. 2 der conventie met de Vereenigde Staten, die, als gesloten met eene Mogendheid zonder kolonien, meer bijzonder tot leiddraad van die van Siam heeft gestrekt.

Eene vergelijking der bepalingen van de art. 3 en 7 zal doen zien dat de vice-consuls in het eerste der artikelen niet konden worden genoemd. Art. 3 omschrijft de wijze van toelating der consuls-generaal en consuls, die door hunne Regering worden aangesteld; art. 7 de wijze van benoeming en van erkenning der vice-consuls, die aangesteld worden door de consuls-generaal of consuls. De niet-vermelding der vice-consuls in de artt. 3 en 4 schijnt derhalve niet te wijten aan eene onnaauwkeurigheid. Wat dit laatste artikel betreft, men heeft gemeend de bevoegdheid om het wapen hunner Regering boven de deur van het consulaat te plaatsen niet te moeten toekennen aan de vice-consuls, die niet door hunne Regering worden aangesteld, maar slechts ondergeschikte plaatsvervangers zijn van de consuls-generaal en consuls, die hen binnen hun ressort benoemen. Ook deze beginselen worden in de conventien met Groot-Britannie en de Vereenigde Staten teruggevonden.

Wat art. 6 betreft, de consulaire ambtenaren wenden zich in den regel tot de ondergeschikte of betrokken over-